

Становище на Европейския комитет на регионите — Тласък за неутралната по отношение на климата икономика: Стратегия на ЕС за интеграция на енергийната система

(2021/C 300/11)

Докладчик:	Gunārs ANSIŅŠ (LV/RE), член на Градския съвет на Лиепая
Отправен документ:	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Тласък за неутралната по отношение на климата икономика: Стратегия на ЕС за интеграция на енергийната система (COM(2020) 299 final) Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Стратегия на ЕС за използване на потенциала на енергията от възобновяеми източници в морето за неутрално по отношение на климата бъдеще (COM(2020) 741 final) Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно стратегията на ЕС за намаляване на емисиите на метан (COM(2020) 663 final)

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

Поддържане на доставките на електроенергия, електроенергийната междусистемна свързаност на Европейския съюз и енергийния преход

1. подчертава, че настоящата криза изтъква необходимостта да се гарантира непрекъснатост на доставките на енергия и електроенергия във всички европейски региони, включително в ситуации, в които е възможно прекъсване на световните вериги на доставки;
2. счита, че енергийните характеристики на европейските региони се различават значително по отношение на търсенето на електроенергия, потенциала за производство и наличната инфраструктура, включително в рамките на една и съща държава. Следователно, в допълнение към международните връзки между системите, трябва да се положат допълнителни усилия за развитие на вътрешнонационална междурегионална инфраструктура, за да се гарантира по-специално, че енергията от възобновяеми източници се прехвърля от региони със значителни ресурси, и тази инфраструктура следва да бъде подкрепена от цялостна европейска визия, тъй като допринася за сближаването на европейския пазар на електроенергия;
3. подчертава също така значението на укрепването на транснационалното сътрудничество с оглед на съвместното изпълнение на енергийни проекти и развитието на капацитет за трансгранична междусистемна електроенергийна свързаност, с цел компенсиране на потенциалния недостиг на електроенергия в пиковите моменти. При това не трябва да се подкопават обаче минималните национални равнища от безопасни мощности на електроцентралите;
4. отбелязва, че понастоящем Европейският съюз покрива 58 % от енергийните си нужди чрез внос, главно под формата на нефт и природен газ. Преходът към чиста енергия ще намали зависимостта на ЕС от изкопаеми горива и техния внос. Стратегията на ЕС за интеграция на енергийната система ще допринесе за този процес и за постигането на целите в областта на енергетиката и климата. В резултат на прехода към чисти източници на енергия (заедно с мерките, свързани с ефективността на използването на енергията) ЕС като цяло ще консумира по-малко енергия, ще използва все повече местни възобновяеми ресурси, ще увеличи броя на производителите посредством инструменти за улесняване на собственото потребление и създаването на енергийни общности и постепенно ще диверсифицира своя внос на енергия. Икономите на енергия, диверсификацията и местното производство на енергия ще повишат устойчивостта на европейската икономика и ще намалят зависимостта от външни източници;

5. подчертава значението на чистия водород (предимно от възобновяеми енергийни източници) за по-нататъшната интеграция и декарбонизация на енергийната система, което беше изтъкнато в стратегията на ЕС за интеграция на енергийната система; във връзка с това призовава за своевременно прилагане на стратегията на ЕС за водорода и препраща към своето становище относно чистия водород; очаква, че обявения от Комисията на ЕС законодателен пакет „Адаптиране към цел 55“ и предстоящото преразглеждане на пазара на газ в ЕС ще спомогнат за изпълнението на призивите, съдържащи се в това становище и ще насърчат секторната интеграция;

6. подчертава колко е важно да се допускат и насърчават най-различни решения и комбинации от енергийни системи, като се отчитат технологичното развитие и различните обстоятелства в регионите на ЕС във връзка с климата, географията, инфраструктурата, енергийните системи и др. Регулаторната рамка на ЕС би трябвало да бъде технологично неутрална, доколкото това е възможно, с оглед на намаляването на емисиите и устойчивостта, като се имат предвид всички съществуващи алтернативи, и по-специално наличните на местно равнище, и с цел избягване на свръхрегулирането и по-голямата административна тежест за устойчивите решения, както и с цел насочване на усилията за намаляването на енергийната бедност на домакинствата. Производството на енергия при използване на ядрено делене не отговаря на критерия за устойчивост;

7. изразява дълбока загриженост относно изграждането на газопровода „Северен поток 2“, който застрашава европейската енергийна сигурност, увеличава зависимостта на ЕС от Руската федерация и пренебрегва интересите на много държави от ЕС и извън него и с оглед на общите цели на ЕС в областта на декарбонизация се очаква да остарее преждевременно. Подкрепя мнението на Европейския парламент, че реализацията на този политически проект трябва да се прекрати незабавно;

8. припомня петте измерения за осъществяване на енергийния съюз — повишаване на сигурността на доставките на електроенергия, укрепване на вътрешния енергиен пазар, подобряване на енергийната ефективност, намаляване на емисиите на CO₂ („декарбонизиране на икономиката“), насърчаване на научните изследвания и иновациите в енергийния сектор. При това сигурността на доставките на електроенергия трябва да има по-съществена роля, за да се гарантира непрекъснатото функциониране на критичната инфраструктура във всички региони, особено в периоди на потенциални кризи, включително енергийни кризи. Във връзка с това са необходими — наред с достатъчни и гъвкави производствени мощности — местни решения за производство на енергия, съхранение и гъвкавост, за да се осигурят решения за извънредни ситуации и изключвания за всички населени райони, особено в по-слабо развитите региони, в регионите с ниска гъстота на населението и в регионите с изолирани енергийни системи. Същевременно следва да се подчертае, че преносът на електроенергия трябва да се модернизира. При разработването на стабилна междусистемна електроенергийна свързаност между всички региони на ЕС на преден план трябва да стои премахването на физическите бариери, за да се гарантира истинска интеграция на електроенергийната система. Синхронната междусистемна свързаност на няколко национални енергийни системи намалява значително оперативните разходи на енергийната система и подобрява сигурността чрез намаляване на потенциалното отрицателно въздействие на локалните неизправности върху стабилността на енергийната система и опростява основните оперативни параметри на енергийната система, като например честотите и поддръжката;

9. подчертава, че ефективността и рентабилността на управлението на електроенергийната система, както и местните решения за производство и съхраняване на енергия (икономически ефективни батерии, като помпено-акумулиращи водноелектрически централи, и други решения) и за споделено собствено потребление също са от особено значение;

Специфичната роля на местните и регионалните власти

10. посочва, че стратегията на ЕС за енергийна интеграция е от решаващо значение за икономическото възстановяване на местните и регионалните власти, особено след кризата, предизвикана от COVID-19. В прехода към по-интегрирана енергийна система енергийната ефективност би трябвало да бъде основна цел на местните и регионалните власти, при което трябва да се взема предвид по-широкият контекст на по-слабо развитите региони и намаляването на емисиите на парникови газове. Повишената енергийна ефективност води до по-ниски общи нужди от инвестиции и по-ниски разходи за производството и използването на енергия и съответната инфраструктура. Тя намалява също така използването на земя и материали, както и свързаните с това замърсяване на околната среда и загуба на биологично разнообразие. Системната интеграция може да спомогне за повишаване на енергийната ефективност на местните и регионалните власти, тъй като наличните ресурси ще се използват за преминаване към по-ефективни енергийни технологии;

11. счита, че местните и регионалните власти би трябвало да насърчават както увеличаването на дела на енергията от възобновяеми източници, така и подобряването на политиките и мерките, по-специално в областта на отоплението/охлаждането и транспорта. Освен това е необходимо да се изготви по-ясен план за икономии на енергия, по-специално за транспорта и сградите;

12. посочва, че транспортът представлява около 30 % от крайното потребление на енергия в Европейския съюз и зависи основно от петролните продукти, както и че неговата декарбонизация изисква по-голяма електрификация на крайното потребление както за пряко използване в транспорта, така и за генерирането на нови енергоносители като гориво, без да се забранява нито едно технологично решение без обосновани причини. Също така счита, че е необходимо да се развие необходимата енергийна инфраструктура и по този начин да се допринесе значително за намаляване на енергийната зависимост от трети държави и за повишаване на енергийната сигурност на Европа;

13. посочва, че на сградите се падат 40 % от потреблението на енергия в Европа и че следователно един систематичен план за намаляване на потреблението на енергия и насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници в сградния фонд може да допринесе значително за намаляване на енергийната зависимост от трети държави и по този начин да повиши енергийната сигурност на Европа;

14. посочва, че инвестициите за подобряване на енергийните характеристики на сградите би трябвало да бъдат подкрепени от подходящ бюджет за подпомагане на гражданите в тази инвестиция с големи ползи и че местните власти би трябвало да участват в планирането и управлението на тези ресурси;

15. призовава Комисията да подкрепи, доколкото е възможно, разглеждането на възможностите за саниране на сгради, върху които са наложени ограничения, свързани с опазването на културния ландшафт или историческата архитектурна култура, за да се гарантира, че в тези сгради може да се използва енергия от възобновяеми източници, като се спазват съответните изисквания; освен това призовава този аспект да се превърне в един от крайъгълните камъни на новия европейски Bauhaus;

Разрастване на регионалната инфраструктура чрез по-диференцирани на регионално равнище пътища за развитие

16. счита, че при интегрирането на енергийната система е от съществено значение да се оцени въздействието на мерките върху растежа в различните региони, и по-специално върху постигането на целите на политиката на сближаване, определени в Договора за функционирането на Европейския съюз. Само по този начин може да се постигне балансирано развитие и реална конкуренция на един отворен пазар. За съжаление, това е възпрепятствано, наред с другото, от значителните разлики в цените на енергията за крайните потребители;

17. счита, че трябва да се вземе предвид допълнителното усилие, което е необходимо в най-отдалечените региони за преодоляване на техническите пречки, пред които са изправени системите, които не са свързани, помежду си, нямат достъп до вътрешния пазар на електроенергия и нямат собствено снабдяване. Това изисква огромни инвестиции в енергийна инфраструктура (резервен капацитет, мрежи за пренос, включително подводни кабели между островите, системи за съхранение на енергията, интелигентни мрежи и логистика за достъп, транспорт и съхранение на по-малко замърсяващи горива), които като цяло могат да гарантират сигурността и качеството на енергийните доставки и интеграцията на местните ресурси, по-специално променливите по своето естество възобновяеми енергийни източници;

18. предупреждава, че независимо от новаторските решения, във връзка с интеграцията на енергийната система би трябвало да се разшири съществуващата основна регионална инфраструктура, чиито силни страни и ползи са се доказали на практика. С оглед на твърде различните регионални климатични и инфраструктурни условия би трябвало да се търсят творчески и интелигентни решения за дефектите на съществуващата основна регионална инфраструктура. Следователно би било неправилно да се каже, че използването на електроенергия за отопление на сградите би трябвало да се увеличи във всички региони. Поради това се предлагат специални термопомпи, тъй като някои държави разполагат с добре развита мрежа за централно отопление. Така например над 70 % от жителите на Латвия имат централно отопление. Количеството на доставената енергия по този начин е сходно с потреблението на електроенергия в Латвия. Централното отопление може да допринесе за съхраняването, производството и използването на енергия, която не може да се използва на равнището на сградите. При това при централното и местното отопление и топлопреносните мрежи трябва да се осъществява и постепенен преход към енергия от възобновяеми източници;

Разходна ефективност за гражданите и предприятията

19. подчертава, че при по-нататъшното развитие на енергийната система би трябвало винаги се да оцени дали предприятията и гражданите могат да спестяват разходи. Принципът „енергийната ефективност на първо място“ следва да бъде насочен към намаляване на въздействието върху климата и увеличаване на ефективното използване на ресурсите на

интегрираните системи за доставка на енергия, а също и за повишаването на ефективността за крайните потребители. В същото време трябва да се внимава преходът да не вреди на интересите на потребителите. Усилията за подобряване на енергийната ефективност не трябва да водят до по-високи цени на енергията или други разходи за гражданите и предприятията без подходяща компенсация;

20. счита, че целта за намаляване на емисиите на парникови газове следва да се изпълнява по най-благоприятен и ефективен начин от гледна точка на съответната държава членка, по-специално с оглед на онези групи от населението, за които държавите членки трябва да предоставят социална закрила. Поради това е важно при бъдещия преход към енергия от възобновяеми източници да се има предвид прерогативът на всяка държава членка и на всяка регионална и местна власт да определя своя енергиен микс и общата структура на своите енергийни доставки;

21. подчертава, че както в контекста на законодателството на ЕС, така и в контекста на бъдещата си работа Комисията следва да допринесе в пълна степен за подобряване на знанията и информираността на обществеността в ЕС относно използването на технологии за енергия от възобновяеми източници и относно насърчаването на производството на енергия от възобновяеми източници, тъй като общественото противопоставяне на някои технологии за производство на енергия от възобновяеми енергийни източници заедно с неадаптираните спрямо технологичното развитие разпоредби представлява основна пречка пред развитието на енергията от възобновяеми източници. Важно е също така не само да се повиши осведомеността на местните общности, но и да се съобщи, че възобновяемите енергийни източници носят специална практическа полза на местните общности;

22. отбелязва, че особено внимание би трябвало да се обърне на решения, които биха могли да премахнат значителните разлики в цените на енергията (включително всички свързани разходи) за крайните потребители на вътрешния пазар на ЕС. Увеличеното използване на възобновяеми ресурси в енергийната система би трябвало също така да се оценява от гледна точка на разходите за крайните потребители. В тази област възможностите за разработване на иновативни и икономически ефективни решения за потребителите далеч не са изчерпани;

Към неутралност по отношение на климата до 2050 г.

23. припомня, че трябва да се вземе предвид допълнителното усилие на регионите с изолирани електроенергийни системи, за които все още няма налични иновативни технологични решения, позволяващи междусистемната свързаност с други интегрирани мрежи, като най-отдалечените региони. В тези региони трябва да се проучат алтернативни решения, които като цяло могат да гарантират сигурността и качеството на енергийните доставки, като същевременно се постига неутралност по отношение на климата;

24. счита, че целите на ЕС за постигане на неутралност по отношение на парниковите газове или климата до 2050 г. могат да бъдат постигнати единствено чрез съчетаване на усилията за икономия на енергия, енергийна ефективност, производство на енергия от възобновяеми източници и оползотворяване на отпадната топлина. За да се намалят емисиите на парникови газове във всички сектори, в допълнение към повишаването на енергийната ефективност и насърчаването на използването на възобновяеми енергийни източници, трябва да се развоят и връзки с основната инфраструктура;

25. отбелязва, че ако Европа като цяло иска да постигне целта за неутралност по отношение на климата до 2050 г., за енергийната система на отделните региони е важно не само процентното увеличение на дела на зелената енергия в цялостното енергопотребление, а реалните планове за това как всеки отделен регион ще постигне съвместно договорената в ЕС цел, т.е. става въпрос за дела на зелената енергия в общото енергопотребление на съответния регион. Като се има предвид постигнатото досега⁽¹⁾, е ясно, че за интеграцията на енергийната система в отделните държави членки и региони ще са необходими твърде различни усилия. Някои региони ще трябва да предприемат действия за увеличаване на дела на зелената енергия в потреблението на енергия. За други предизвикателствата ще бъдат да се предприемат необходимите мерки за по-ефективно използване на енергия, а трети — за подобряване на основната инфраструктура. Поради това регионалният подход при развитието на стратегията на ЕС за интеграцията на енергийната система по места е в основата на една динамична и неутрална по отношение на климата икономика;

Прогноза за технологиите за производство на енергия от възобновяеми източници в морето

26. приветства съобщението „Стратегия на ЕС за използване на потенциала на енергията от възобновяеми източници в морето за неутрално по отношение на климата бъдеще“ като реалистично; подчертава необходимостта от конкретно планиране за увеличаване на капацитета на възобновяемите енергийни източници, в това число и инсталираните в морето мощности за вятърна енергия. С оглед на постигането на целите в областта на климата за 2030 и 2040 г. е необходимо

⁽¹⁾ Евростат, „Share of renewable energy in the EU up to 19,7 % in 2019“ („Увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници в ЕС с до 19,7 % през 2019 г.“), <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20201218-1>

своевременното развитие на утвърдена и разходоэффективна енергия от възобновяеми източници, като например вятърна енергия на сушата и слънчева енергия. Държавите членки се нуждаят от развитие на енергията от възобновяеми източници, за да постигнат до 2050 г. целта за нулево замърсяване и неутралност по отношение на климата. Ето защо това развитие е от значение и за производството на водород от възобновяеми енергийни източници с цел декарбонизация на секторите, в които емисиите трудно могат да бъдат намалени;

27. споделя мнението, че технологиите за възобновяема енергия (като например за хидроенергия, геотермална енергия, слънчева енергия, енергия на приливите и отливите, енергия на морските вълни и плаващите фотоволтаични и вятърни паркове, производството на водород в морето) следва да бъдат насърчавани по целенасочен начин. При това съответните технологични решения следва да спомогнат за постигането на икономическите и екологичните цели на ЕС; подчертава, че същевременно е необходим ясен план за пряко свързване в бъдеще на мрежите и инсталациите за производство на възобновяема енергия — като морската мрежа за производство на вятърна енергия в морето — с трансграничните междусистемни връзки. Производството на енергия в морето, съчетано с трансграничен пренос на енергия, би довело до значителни икономии по отношение на разходите и използването на морското пространство. Риболовът и движението на плавателни съдове обаче не трябва да бъдат ограничавани;

28. с оглед на биологичното разнообразие, призовава за ясни и практически изисквания за използването на възобновяеми енергийни източници в морето. Целите „зелена енергия“ и „биологично разнообразие“ не следва да се разглеждат като противоречащи си. Напротив, необходимо е да се намерят конкретни начини за тяхното постигане, за да се улесни използването на енергийния потенциал в морето и да се гарантира конкретно морско пространствено планиране, което не само да съответства на нуждите на природното разнообразие, като минимизира щетите върху морския живот, но и да отговаря на желанието на гражданите да опазват морския ландшафт, постоянно нарастващия потенциал на екотуризма и изискванията за привлекателността на природната среда;

29. припомня потенциала на островите и на най-отдалечените региони за развитието на енергията от възобновяеми източници в морето, който би могъл да има съществена роля в прехода към неутрална по отношение на климата икономика. Тази роля би могла да бъде от полза за промишлеността, икономиката и обществото в целия ЕС;

30. посочва, че използването на енергия от разположени в морето инсталации може да създаде нови работни места или да доведе до преквалификацията на повече работници. Това обаче не следва да ограничава съществуващите форми на заетост и възможностите, които те предлагат. От съществено значение е работната сила да бъде преквалифицирана в съответствие със специфичните нужди на сектора за производство на енергията от възобновяеми източници в морето;

31. призовава в стратегията на ЕС за възобновяема енергия от разположени в морето инсталации да се отреди специална роля на пристанищата. Те следва да бъдат модернизирани, за да се възползват от тези нови бизнес възможности — монтаж, производство и поддръжка на съоръжения за производство на енергия в морето;

32. приветства виждането на Комисията, че за да се постигне разширяването, предложено в „Стратегия на ЕС за използване на потенциала на енергията от възобновяеми източници в морето за неутрално по отношение на климата бъдеще“, всички заинтересовани страни — държавите членки, местните и регионалните власти, гражданите на ЕС, социалните партньори и НПО — трябва да работят заедно; подчертава необходимостта от правна сигурност и яснота, за да се гарантира непрекъснат и нарастващ напредък в областта на енергията от възобновяеми източници в морето, тъй като инвестициите обикновено са много капиталоемки, особено в началната фаза на проектите;

Стратегия на ЕС за намаляване на емисиите на метан — нови възможности

33. отбелязва, че съгласно „Стратегията на ЕС за намаляване на емисиите на метан“ в ЕС се генерират само 5 % от емисиите на метан в световен мащаб. Поради това дори най-амбициозните планове на ЕС за намаляване на емисиите на метан биха имали слабо въздействие върху намаляването на емисиите на парникови газове в световен мащаб. Вносът на вътрешния пазар следва да бъде разрешен само от държави (или части от тях), които имат същите стандарти за намаляване на емисиите на парникови газове като ЕС. Това е единственият начин да се гарантира, че целите в областта на климата, определени от ЕС, не подкопават глобалната конкурентоспособност на ЕС и неговите предприятия;

34. призовава за по-бързо откриване на утечки на метан както чрез програмата „Коперник“, така и чрез други инструменти, ако „Коперник“ не е в състояние да предостави достатъчно данни. От решаващо значение е да се определи точно на кои места в трети държави се освобождават големи количества метан. Тази информация трябва да бъде публично оповестена, за да могат гражданите на ЕС да вземат информирани решения дали да купуват стоки, произведени на такива места. Според Световната енергийна прогноза на Международната агенция по енергетика, количествата метан, отделени от

петролните и газовите инсталации в световен мащаб са много различни. Следователно в тази област съществува значителен потенциал за намаляване на емисиите на метан. Поради това в рамките на ЕС се изисква предотвратяване на изтичането на метан по веригите на производство, транспорт и оползотворяване, както и възпрепятстване на вноса на изкопаеми енергийни източници с предходни замърсявания поради изтичане на метан при добива, преработката и транспорта;

35. обръща внимание на факта, че съгласно Стратегията на ЕС за намаляване на емисиите на метан около 41 % от световните емисии на метан идват от естествени (биогенни) източници като влажните зони или горските пожари. Предотвратяването и ефективната борба с горските пожари в ЕС следва да се превърне в приоритетна цел, тъй като те оказват въздействие не само върху глобалното затопляне, но могат да нанесат значителен ущърб на природата, хората и предприятията в Европа. КР призовава също така да се обмисли до каква степен ЕС би могъл да допринесе по-ефективно за предотвратяването и потушаването на горските пожари в трети държави, в които ежегодно изгарят значителни горски площи;

36. същевременно призовава да се гарантира, че целите за намаляване на метана не подкопават сближаването на европейските региони и не увеличават социално-икономическите различия между европейските региони;

37. призовава при определянето на насоките на ОСП (Общата селскостопанска политика) да се предвидят ефективни мерки за намаляване на емисиите на метан от селското стопанство. В рамките на новите еко-схеми както системите с ниско равнище на използваните ресурси, като например пашата, така и мерките за опазване на почвите могат да допринесат съществено за постигането на тази цел;

38. призовава да се обърне по-голямо внимание на европейските производители при разработването на технологии и тяхното използване, така че целите за намаляване на емисиите на метан да не водят до още по-високи разходи за гражданите и предприятията, особено за земеделските стопани и животновъдите. В същото време трябва да се гарантира, че намаляването на емисиите на метан в селското стопанство и животновъдството няма да доведе до повишаване на цените на храните;

Заклучения

39. подчертава, че в допълнение към използването на новите възможности за производство на енергия от възобновяеми източници остава важно да се гарантира приоритетно разширяването на европейската мрежа и свързването на всеки един регион с общата европейска енергийна мрежа. Това ще позволи възобновяемите ресурси, налични на различни места, да се допълват в по-голяма степен. Неотложно необходими са освен това и минимални стандарти за сигурни доставки на електроенергия и за поддържане на стабилността на мрежата;

40. изтъква, че е важно да се вземат предвид съществуващите регионални различия, като се имат предвид по-специално селските и слаборазвитите райони, както и да се подкрепят икономически ефективни решения, като се гарантира, че европейските граждани и предприятия и по-специално уязвимите групи са освободени от разходите за намаляване на потреблението на енергия и се избягва утежняването на евентуалните условия на енергийна бедност на най-уязвимите групи;

41. отбелязва, че пандемията от COVID-19 засилва необходимостта от енергиен преход, който да допринесе за по-устойчиво общество и икономика и да гарантира капацитета на всеки един европейски регион за предоставяне на основни услуги при кризи. Преходът трябва да бъде справедлив, разсрочен и необратим, тъй като краткосрочните, неустойчиви решения биха могли да донесат по-скоро вреда, отколкото полза;

42. подчертава необходимостта от по-систематично включване на местните и регионалните власти в процеса на вземане на решения в контекста на енергийния преход. Трябва да се гарантира, че съответните местни и регионални власти участват в изготвянето на националните планове в областта на енергетиката и климата, по възможност чрез многостепенен диалог в областта на климата и енергетиката. КР отново призовава държавите членки и Комисията да създадат постоянна платформа за многостепенен диалог по енергийните въпроси, за да се насърчи активното участие на местните и регионалните власти, организациите на гражданското общество, предприятията и другите заинтересовани страни в управлението на енергийния преход. КР припомня, че с Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници беше създадена много добра основа за общностите за възобновяема енергия. Държавите членки се приканват да транспонират тази директива с цел по-голямо участие на гражданите в гражданските енергийни общности.

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82).

43. посочва, че за постигането на новите цели е от съществено значение да се осъществява сътрудничество с местните и регионалните власти и да се гарантира, че гражданите и предприятията са надлежно информирани и осведомявани за тях. Това е основата за изграждането на нашето бъдеще по устойчив начин;

44. подчертава, че предвид значението на участието на гражданите е важно да се има предвид, че успешното прилагане на стратегията на ЕС за интеграция на енергийната система е немислимо без инициативи, насърчаващи информационния поток „от долу нагоре“, обмена на информация и образованието на местно равнище. КР отбелязва, че подходящото участие на заинтересованите страни ще улесни не само спечелването на обществена подкрепа за политиките, но и цялостната и прозрачна оценка на постигнатия напредък.

Брюксел, 7 май 2021 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите

Apostolos TZITZIKOSTAS
